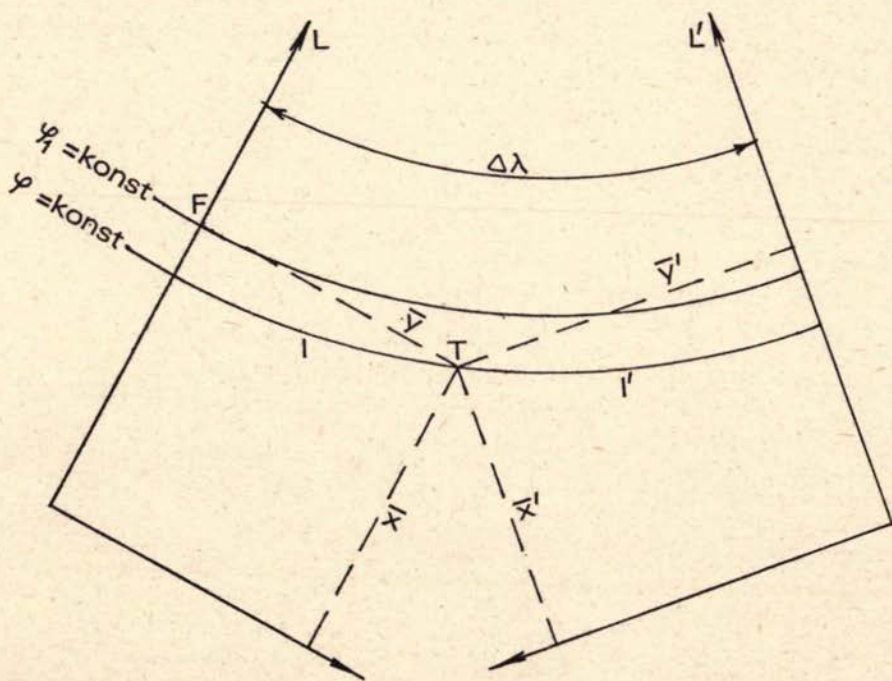

DIREKTNA TRANSFORMACIJA KOORDINATA POMOĆU ELEKTRONIČKIH RAČUNALA IZMEĐU SUSJEDNIH KOORDINATNIH SUSTAVA GAUSS - KRÜGEROVE PROJEKCIJE

Nedjeljko FRANČULA — Zagreb

Transformacija koordinata između susjednih koordinatnih sustava Gauss - Krügerove projekcije izvodi se najčešće pomoću pomoćnih točaka ([2], str. 123). Taj način transformacije nije pogodan za programiranje na elektroničkim računalim, jer se osniva na primjeni specijalnih tablica. Zbog toga se danas za transformaciju koordinata između susjednih sustava Gauss - Krügerove pro-

jekcije, pomoću elektroničkih računala, preporuča transformacija preko geografskih koordinata [4]. I u »paketu« IBM-ovih programa za geodeziju transformacija između sustava Gauss - Krügerove projekcije izvedena je prelaskom na geografske koordinate ([1], str. 34). Radi li se o transformaciji većeg broja točaka, tada je mnogo ekonomičnije izvršiti direktnu transformaciju.

Označimo li s L srednji meridijan zapadnog sustava, s L' srednji meridijan istočnog sustava a s $\Delta\lambda$ razliku geografskih dužina tih dvaju meridijana (sl. 1), tada formule za transformaciju koordinata točke T iz zadanog u susjedni koordinatni sustav glase ([3], str. 30):

$$\begin{aligned} \bar{y}' = & z + \frac{1}{6N^2} (1 - t^2 + \eta^2) z^3 + \frac{1}{2N^2} t^2 z \bar{y}^2 + \frac{1}{6N^2} (-1 - 2t^2 - \eta^2) \bar{y}^3 + \\ & + \frac{1}{120N^4} (5 - 18t^2 + t^4) z^5 + \frac{1}{12N^4} (5t^2 - t^4) z^3 \bar{y}^2 + \frac{1}{12N^4} (-1 - t^2 + 2t^4) z^2 \bar{y}^3 + \\ & + \frac{1}{24N^4} (-8t^2 - 3t^4) z \bar{y}^4 + \frac{1}{120N^4} (5 + 18t^2 + 4t^4) \bar{y}^5, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \bar{x} = \bar{x} + & \frac{t}{2N} (z^2 - \bar{y}^2) + \frac{t}{24N^3} (5 - t^2 + 9\eta^2) z^4 + \frac{t}{4N^3} (-1 + t^2 - \eta^2) z^2 \bar{y}^2 + \\ & + \frac{t}{6N^3} (-1 - 2t^2 - \eta^2) z \bar{y}^3 + \frac{t}{24N^3} (5 + 3t^2 + \eta^2) \bar{y}^4. \end{aligned}$$

U tim formulama pojedine oznake imaju ova značenja:

\bar{y}, \bar{x} — koordinate točke u sustavu iz kojeg se transformiraju točke,

y, x — koordinatne točke u sustavu u koji se transformiraju točke,

$z = \bar{y} - N\Delta\lambda \cos\varphi_1$ (pri prelazu iz istočnog u zapadni sustav uzima se $\Delta\lambda$ s negativnim predznakom),

φ_1 — širina paralele točke F koja leži na srednjem meridijanu zadanog sustava i ima apscisu x ,

$$t = \operatorname{tg}\varphi_1, \quad \eta = e' \cos\varphi_1,$$

$$N = \frac{a}{\sqrt{1 - e^2 \sin^2\varphi_1}}, \quad e = \sqrt{\frac{a^2 - b^2}{a^2}}, \quad e' = \sqrt{\frac{a^2 - b^2}{b^2}}$$

a — velika poluos Zemljinog elipsoida,

b — mala poluos Zemljinog elipsoida.

Širinu φ_1 odredit ćemo metodom iteracije iz izraza za dužinu luka meridijana B [4]:

$$B = a(1-e^2) \left(AO \varphi_1 - \frac{BO}{2} \sin 2 \varphi_1 + \frac{CO}{4} \sin 4 \varphi_1 - \frac{DO}{6} \sin 6 \varphi_1 + \frac{EO}{8} \sin 8 \varphi_1 - \frac{FO}{10} \sin 10 \varphi_1 \right).$$

Iznosi konstanta AO, BO... FO za Besselov elipsoid dani su u priloženom dijagramu toka.

Približnu vrijednost širine φ_1 odredit ćemo iz izraza

$$(\varphi_1)_1 = \frac{2\bar{x}}{a + b}.$$

Formiramo li razliku $(d)_1 = \bar{x} - (B)_1$, tada je

$$(\varphi_1)_2 = (\varphi_1)_1 + \frac{2(d)_1}{a + b}$$

Postupak ćemo nastaviti sve dok »d« ne bude manji od 0,1 mm.

Označimo li sa x, y i $x' y'$ pravokutne koordinate u ravnini pomnožene linearnim modulom m_0 i pisane prema načinu Baumarta ([2], str. 77), tada je

$$\begin{aligned} x &= \bar{x} m_0, y = \bar{y} m_0 + K, \\ x' &= \bar{x}' m_0, y' = \bar{y}' m_0 + K_1 \end{aligned}$$

gdje K i K_1 za 5., 6. i 7. sustav iznose 5 500 000, 6 500 000 odnosno 7 500 000.

Da bi smo transformaciju koordinata pomoću navedenih formula mogli izvršiti na elektroničkom računalu potrebno je točno, korak po korak, naznačiti redoslijed izvođenja pojedinih operacija. To je učinjeno u grafičkom obliku u priloženo mdijagramu toka za transformaciju između 5., 6. i 7. koordinatnog sustava.

U dijagramu toka pojedine figure imaju ova značenja:+

oval — start, stop i slične naredbe,

pravokutnik — aritmetičke naredbe,

trapez (odozdo širi) — izlaz informacija (npr. štampanje rezultata)

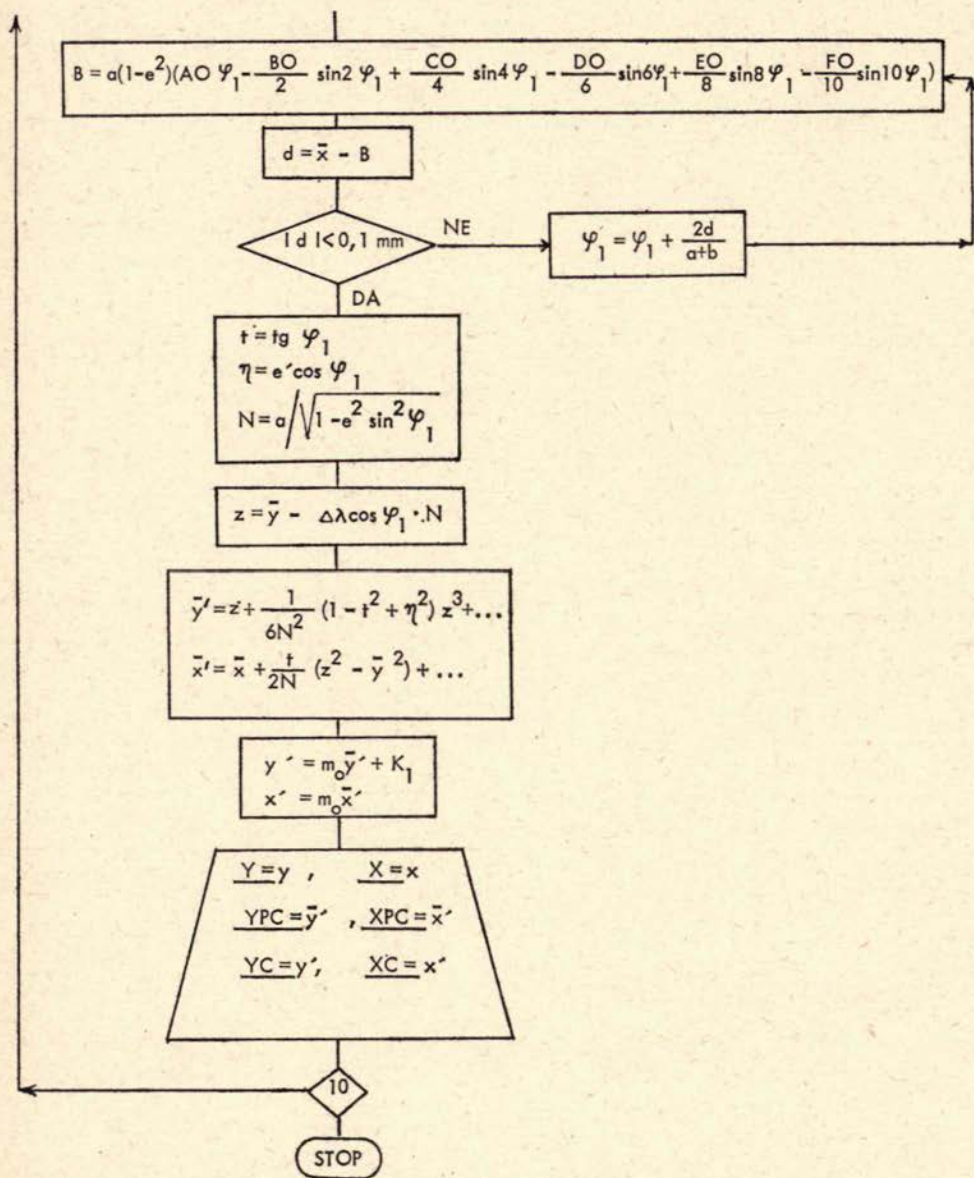
obrnuti trapez — učitavanje podataka,

romb — uvjetni skok, račvanje,

kružnica — mjesto u programu na koje se dolazi saobraćajnom naredbom.

Dijagram toka omogućuje da i programer koji nije upoznat s načinom transformacije koordinata, napiše program u nekom od viših programskih jezika.

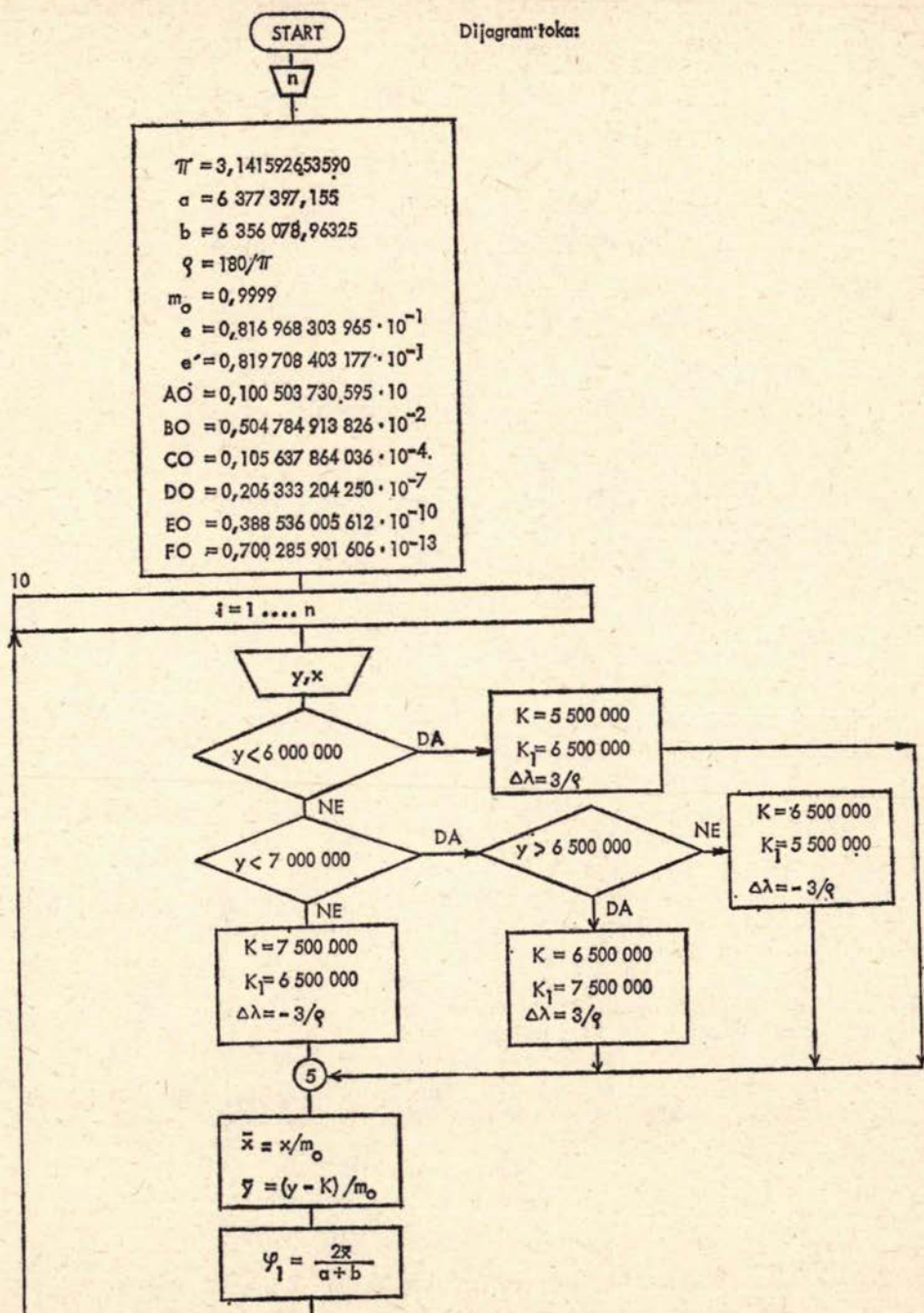
Prema priloženom dijagramu toka napisan je FORTRAN program za elektroničko računalo UNIVAC 1106 Sveučilišnog računskog centra (SRCE) u Zagrebu. Ulazni podaci buše se na kartice. Na prvu karticu buši se broj točaka »n« koje treba transformirati. Na ostale kartice buše se redom pravokutne koordinate y, x u zadanom koordinatnom sustavu. Sve točke zadane u 5. koordinat-

+ Detaljnije o izradi dijagrama toka vidi u [5].

nom sustavu bit će transformirane u 6. sustav, a sve točke iz 7. koordinatnog sustava bit će transformirane u 6. sustav. Kod točaka 6. koordinatnog sustava,

Dijagram toka:

ako je $y > 6\,500\,000$ točka će biti transformirana u 7. sustav, a ako je $y < 6\,500\,000$ točka će biti transformirana u 5. sustav.

Lista izlaznih podataka izgleda ovako:

Y = 5610821.171	X = 5067029.450
YPC = 122619.401	XPC = 5067757.254
YC = 6377392.861	XC = 5067250.478
Y = 6377392.861	X = 5067250.478
YPC = 110832.255	XPC = 5067536.203
YC = 5610821.171	XC = 5067029.450

Za pravokutne koordinate korištene su u FORTRAN programu slijedeće oznake:

y, x — Y, X
 \bar{y}', \bar{x}' , YPC, XPC
 y', x' — YC, XC.

U listi izlaznih podataka prvo su odštampane zadane koordinate, a zatim transformirane nesmanjene i smanjene koordinate.

LITERATURA:

- [1] Akšamović, M., D. Ignjatić. Ocena mogućnosti primene elektronskih računara u geodeziji na osnovu četvorogodišnjeg praktičnog iskustva. »Automatizacija u geodeziji«, Vrnjačka Banja 1972, str. 29—35.
- [2] Borčić, B.: Gauss-Krügerova projekcija. Teorija i primena u državnom premeru. Geografski institut JNA, Beograd 1955.
- [3] Ehlert, D.: Die direkte Umformung Gausscher Koordinaten in den benachbarten Meridianstreifen. Professor Dr. — Ing. Helmut Wolf zum 60. Geburtstag Bonn 1970, str. 26 — 31.
- [4] Speidel, D.: Koordinatentransformationen auf der IBM 1620. AVN 1966, No 6, str. 227—232.
- [5] Stefanini, B.: FORTRAN Udžbenik programiranja. Tehnička knjiga, Zagreb 1973.